

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Tönk szélén a híres budai vendéglők*

Forrás:

Budai Napló

Bn

(Hely)

1926. 2. 13.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

640.24

Hely

Idő

"1926"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Tönk szélén a híres budai vendéglők

Csak sürgős intézkedések segítenek — 36-féle adó sújtja az ipart — Borkereskedők zug-borpincéket nyitnak — Kávéházak konkurrenciája — Borbattyuzás

K

Budának tipikus vonása volt a kis vendéglő. Hozzátartozott a jellemrajzához. Sok tréfára adott alkalmat, de sok kedvesen eltöltött estére is. Nyáron a kis vendéglők révén volt némi forgalma Budának. Átjöttek a pestiek tömegesen jó levegőre, jó borra. A vacsoráját nagyobbrészt mindenki magával hozta, de azért kéznél volt mindenféle házi füstölt holmi. Sokszor pompás pörkölt, rántott csirke és a — híres liba. Jó halfélét csak Budán lehetett enni. Régen, amikor még ezek a vendéglősök a maguk borát, a budai hegyvidék termését mérték, Pesten minden borivó polgárnak megvolt a maga kedvenc bora, illetve bormérése. Nyáron családostól jöttek a pestiek, télen a férfinép egyedül. A pestiek számára ezek voltak a gyönyörű esték. Ők hozták a politikát és minden pesti itt Budán fejtette ki állampolitikáját. Itt min-

den pesti számtiszt valóságos díplomata volt, akit feltámasztott állal hallgattak a becsületes budai spiszek! Háborus időkben itt vívták a legvéresebb csatákat és orszagok pusztultak bele a parádi spricerekbe. És mindezek dacára senki sem érkezett haza ptyókosan, mert mire Óbudáról átsétált haza a Józsefvárosba, már színjőzan volt minden ember. De másnap délelőtt a hivatalban is dudolta a jókedvű sramlik tréfás nótáit. Pesten legendák jártak szájról-szájra a budai vendéglőkről.

Ebbe aztán belelőtt a nagy háboru. A háboru után pedig a nagy nyomorúság. A város és az állam nagy nyomorúsága, amely szülte az adókat egymásután, hogy belegörnyedt a derék budai korcsmáros, aki nagyapjától örökölte a vendéglőt... A szőlőt már régen megette a filoxera, de azért minden jóra való budai vendéglősnek volt Dunától egy faluja, amelynek borát mérte évek óta. A várn, a fuvar, a különféle adó végre azt

is lehetlenné tette s nagyrésze a borkereskedőre volt utalva. A haszon mindig kevesebb, az adó mindig több lett és ma ott áll a legtöbb család, hogy vagy eladja

nagyhirű ősi vendéglőjét, vagy elárverezik...

Nem bírják az adókat.

Nem a kicsinyek, de a nagyok sem. Nem is olyan régen a Budai Társaskörben is szóba kerültek ezek a szörnyűséges bajok és *Holtzspach* Nándor — tréfásan szólva, de komolyan érte — csak egy futtában felsorolta azokat az adókat és illetékeket, amik az ő hüvösvölgyi üdülőjét sújtják. Följegyezzük: forgalmi, fényüzési, társasági, üzleti, jövedelmi, ház-, föld-, ut-, vagyon-, inség-, eb-, szállodai és vigalmi, egyházi, gáz-, villany- és pezsgőadó. Ezeket kivül: kincstári részesedés, közüzemi pótlék, betegápolási és községi pótladó, állatforgalmi és osztlék-szelvény és az alkalmazottak általános kereseti adója. Azután a különféle illetékek: italmérési, személtuvarozási, csatornatisztítási, alkalmazottak illetménye utáni és betetőzésül az — illetékek egyenértéke. Vannak járulékok is, ilyen

Székesfővárosi házinyomda 1929

a betegsegélyező és az országos balesetbiztosítási járulék. A telefon, a rádió és a többi és a többi. Tekintélyes sor.

Még azt sem mondhatjuk, hogy ennek a fele sem tréfa, mert egy csipetnyi tréfa sincsen ebben, hanem csupa komor, keserű valóság.

Mindezekhez hozzájárul a kávéházak konkurrenciája, ahol meleg vacsorát találunk. Igaz, hogy itt Budán csak azok a kávéházak teszik ezt, amelyeknél már ez az utolsó próbálkozás. A mi elsőrendű kávéházaink nincsenek erre rászorulva, még ha meg is van a joguk hozzá.

Ennél sokkal veszedelmesebb konkurrenciát hoztak a nyakunkra a borkereskedők, akik most sok tönrement existencia segítségével egymásután nyitják a zugborméréseket, ahol minden törvényes fórumot megkerülve, vigan mérlik az olcsó lőrért.

De erről hadd szóljanak az érdekeltek szakemberek. A jövő számban közöljük *Fehér* Ferenc vendéglős cikkét, mely kimerítően foglalkozik a vendéglősipar rendkívüli sérelmeivel és azzal a tragikus sorssal, mely a budai híres vendéglőket fenyegeti. D. P.